

nal ansøgning inden udløbet af den frist, inden for hvilken ansøgeren i overensstemmelse med traktaten har ret til at ændre ansøgningen, hvis ikke ansøgeren udtrykkeligt tillader det. En regulering af ansøgerens ret helt i overensstemmelse med traktaten og dennes gennemførelsesforskrifter bliver imidlertid temmelig kompliceret, og da traktaten gør det muligt for de deltagende lande at tillade ansøgeren at ændre sin ansøgning senere, end det følger af traktatens bestemmelser, er det fundet hensigtsmæssigt så langt som muligt at ligestille nationale og internationale ansøgninger, for så vidt angår retten til at ændre ansøgningen.

Det forudsættes i kapitel II, at tilladte ændringer i nationale ansøgninger kan ske når som helst under behandlingen, og afslås en ansøgning, kan ansøgeren ændre ansøgningen under klagebehandlingen. I henhold til § 19 kan patentkravet dog ikke udvides, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Traktaten tillader ikke nogen begrænsning i adgangen til at ændre ansøgningen på grundlag af ansøgningens indhold ved indleveringen til den modtagende myndighed før udløbet af de frister, som gælder i henhold til gennemførelsesforskrifterne. Da den yderste frist for sådan ændring her er 4 måneder fra den i § 31, stk. 1, nævnte frist på 20 måneder eller, hvis nyhedsundersøgelsesrapport ikke udarbejdes, 4 måneder fra den i § 31, stk. 2, nævnte frist på 2 måneder, er det fundet hensigtsmæssigt at sikre ansøgerens ret til at ændre ansøgningen i form af en bestemmelse om, hvornår ansøgningen tidligst kan godkendes til fremlæggelse eller afslås.

I paragraffens *stk.* 3 bestemmes det, at en ansøgning dog kan godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af den i henhold til *stk.* 1 eller 2 fastsatte frist, såfremt ansøgeren giver sit samtykke hertil.

I så fald er der ikke noget hensyn, der taler imod fremlæggelse eller afslag.

Til § 35.

Paragraffen indeholder bestemmelser om, fra hvilket tidspunkt en international patentansøgning må fremlægges eller offentliggøres af patentmyndigheden. Den har grundlag i traktatens artikler 30, stk. 2 a, og 4.

Denne bestemmelse har til formål at sikre, at der ikke sker fremlæggelse eller offentliggørelse af den internationale ansøgning på et tidligere tidspunkt end tilladt ved traktaten.

Til § 36.

I denne paragraf reguleres det tilfælde, at en in-

ternational patentansøgning ønskes videreført i Danmark, for så vidt angår dele af ansøgningen, som ikke har været genstand for international nyhedsundersøgelse eller international, forberedende patenterbarhedsprøvning. Bestemmelsen har grundlag i traktatens artikler 17, stk. 3, og 34.

I lighed med patentlovens § 10 kræver Patent-samarbejds-traktaten, at en ansøgning ikke må angå to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser (kravet om opfindelsens enhed).

Er dette krav ikke opfyldt, skal ansøgeren betale tillægsafgift til den internationale, nyhedsundersøgende myndighed for undersøgelse af den del af opfindelsen, som ikke er »hovedopfindelsen«. Selv om han ikke betaler denne afgift, skal han dog have mulighed for at videreføre også den ikke-nyhedsundersøgte del af ansøgningen her i landet. Denne ret er imidlertid ikke ubetinget. Patentmyndigheden skal i så fald også undersøge, om den finder, at kravet om opfindelsens enhed er opfyldt, og kommer patentmyndigheden til samme resultat som den internationale, nyhedsundersøgende myndighed, det vil sige, at ansøgningen angår flere af hinanden uafhængige opfindelser, skal den omhandlede del af ansøgningen anses for tilbagetaget, for så vidt angår Danmark, medmindre ansøgeren til patentmyndigheden betaler en tillægsafgift.

Kommer patentmyndigheden derimod til det resultat, at ansøgningen ikke omfatter flere af hinanden uafhængige opfindelser, fortsætter den behandlingen af ansøgningen.

Patentdirektoratets afgørelser i henhold til denne paragraf kan af ansøgeren indbringes for patentankenævnet.

Til § 37.

Bestemmelsen supplerer bestemmelserne i § 36.

Hvis den myndighed, der foretager international, forberedende patenterbarhedsprøvning, finder, at ansøgningen omfatter flere af hinanden uafhængige opfindelser, skal den opfordre ansøgeren til enten at begrænse kravene eller betale tillægsafgift. Begrænser ansøgeren kravene, skal den øvrige del af ansøgningen anses for tilbagetaget, for så vidt angår Danmark. Patentmyndigheden skal underrette ansøgeren herom, men denne får mulighed for at videreføre den omhandlede del af ansøgningen her i landet mod betaling af tillægsafgift.

Til § 38.

I denne paragraf omhandles visse tilfælde, hvor patentmyndigheden skal tage afgørelser truffet af en modtagende myndighed eller af Det internatio-